Półwysep Rzępowski

Nazwę Ostrów Rzępowski według etymologii naiwnej, tzw. ludowej można kojarzyć z legendarną Rzepichą - żoną Piasta Kołodzieja, ojca dynastii Piastów (na zachodnim brzegu Gopła znajduje się miejscowość Rzepiszyn, której nazwa pochodzi właśnie od imienia Rzepicha).
W okresie od VIII do VII wieku p.n.e., pod koniec epoki brązu, na wyspie powstała osada ludności kultury łużyckiej. Około VII wieku p.n.e. została ona przekształcona w warowny gród otoczony drewniano-ziemnym wałem z systemem zasieków (częstokołu, falochronów). Wewnątrz grodu, wzdłuż wału, przebiegała okrężna ulica wyłożona bierwionami, a na majdanie stały szeregowe domy mieszkalne. Gród ten nie przetrwał. Być może do jego opuszczenia przyczyniły się drastyczne zmiany klimatyczne w regionie oraz znaczne podniesienie poziomu wód jeziora w połowie pierwszego tysiąclecia p.n.e. Nie można też wykluczyć najazdu Scytów oraz licznych epidemii, które spustoszyły osadę.

W okresie od XIV do XVII wieku na terenie wyspy znajdował się cmentarz. Po melioracji górnej Noteci w latach 1857–1859 nastąpiło gwałtowne obniżenie poziomu wody w Gople. Wtedy połączono Ostrów Rzępowski z Górą Zamkową i podgrodziem (w ten sposób powstał półwysep zwany potocznie przez kruszwiczan *Cyplem*), a na terenie dawnej wyspy założono sad i ogród warzywny.

Z inicjatywy powołanego do życia w 1922 roku Towarzystwa Letnisko na półwyspie utworzono parkowy zespół spacerowo-rekreacyjny z zapleczem w postaci kąpieliska, łazienek, restauracji i muszli koncertowej.

